

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník II.

Chicago, 10. prosince, 1880.

Číslo 11.

Pořádá AUG. VOLENSKÝ — Vydává VÝKONNY VYBOR.

VYCHÁZÍ vždy 10. každého měsíce. — RUKOPISY pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 8., delší do 5. každého měsíce na pořadatele: číslo 463 Jižní ulice Canal, Chicago, Ill.

Předplatné: Pro údy Nár. Jed. Sokolské 36 centů, pro neúdy 60 centů ročně.

CVIČENÍ SKUŽELY.

Cvičení o jednom kuželi.

Hlavní pozornost musíme věnovati tomu, aby naučil se cvičící znáti pravidelný chmat, chtěje zdvihnouti kužel, neb by se mohlo státi, že by mu kužel mohl z ruky vyletěti a státi se nebezpečným svému okolí. Vezmeme tedy kužel plnou rukou, pod samou blavou tohoto—hlava ta nesmí být příliš velká, aby v držení nepřekážela—a sice tak aby palec byl v předu. Slabým ohnutím ruky v zápěstí docílíme rovného svisu kužele (obr. 1.), druhá ruka ostane ve svisu nepohnutě.

a ukazovákem, kdežto druhé prsty mají již jen podřízené vypomáhání. V tomto pádu jest tedy celá činnost soustředěna v palec, ukazováku a zápěstí. Držení nechť jest vždy pevné a páteř trochu ohnuta. Vyobrazení 2. naznačuje nám čtvrtkruhy, kteréž možno činiti bočně v před, zad a upažmo. Podáváme pouze vyobrazení upažné, neb tím samým způsobem jest točení bočné, to jest v před a zad; velíme tedy: čtvrtkruh upažmo, čtvrtkruh bočně v před, čtvrtkruh bočně v zad. Cvičení čtvrtkruhé v před a zad pak spojíme v

Obr. 9.

Při každém točení, když jest celé rámě v činnosti, musí zůstati chmat nezměněný, leč by toho zvláštní cvičení vyžadovalo. Rámě pak ať zůstane vždy v jednom směru s kuželem.

Jinak jest to s točením a kroužením v zápěstí; tu skoro najednou změním hmat, ak že vlastně držíme celý kužel palcem

Obr. 10.

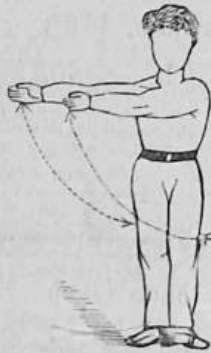
jedno, když jsme se napřed cvičili každé o sobě (viz obr. 3.)

S obrazem tímto přicházíme v cvičení půlkruhové. Že cvičení opakuje se jednou i druhou rukou, rozumí se samo sebou, neb obě paže musí být stejně cvičené. Cvičení dle obr. 3. nazýváme půlkruh dolenní. Půlkruh přední naznačuje nám

obr. 4., z kteréhož cvičení jest i půlkruh zadní a upažený, což cvičitel sám snadno pochopí a cvičencům ukáže. Každé toto cvičení počíná ze svisu. (Obr. 5.) Děláme čtvrtkruh upažmo, načež zpět točíme v půl kruhu dolenním na zad, s ohybem paže v lokti; tedy čtvrtkruh upažený s dolenním půlkruhem v zad.

Obr. 11.

Obr. 12.

Obr. 6. *Kruh útočný.* Točíme-li rukou pravou, vykročíme pravou nohou v před v postavení útočné. Kužel pak držíme v ruce zdviženě ohnuté na zad v lokti, zápěstí však neohnuté, čímž docílíme postavení, jak obr. 6. ukazuje; činíme pak kruh útočný, totiž ze zadu do předu a dolem opět na zad s rámem rovným, z kteréhož postavení opět přijdem v původní postavení točením v před vzhůru a

utvořením záhybu jak jsme začali. Cvičme-li levou rukou, jest nám též levou nohou vykročiti. Při tomto cvičení nechť cvičící pevně drží kužel, jehož tíže zdá se mnohem větší býti, než při kruzích jiných. Proto lépe jest, když cvičenci jsou pouze jednou řadou postavení. „*Dolenní kruh šikmý kol těla.*“ (Obr. 7.) Postavíme se v postav základní. Rámě máme v lokti ohnuté, když začneme točit kol hlavy, obyčejně točíme od předu na zad a pak opakujeme od zadu do předu, což tvoří kruh šikmý od nohou až za pas. Kužel držíme stále ve svisu. Cvičení toto potřebuje častého opakování, neb zde počíná větší namáhání svalů našich, ačkoli na pohled zdá se cvičení to snadné k provedení.

Čtvrt a půlkruhy s pohybem v zápěstí. Stojíce v základném postavení, máme rámě upažené s kuzelem buď ve svisu, neb v čáře přímo s ramenem; točíme pak rukou v zápěstí tak, že tvoříme čtvrt a půlkruhy (viz obr. 8.) Cvičení tato, tak jako ora dřívější možno též činiti do předu bočně, úplně rovně v před a zpět tím, že se dotkne celého paže až k rameni, při čemž musíme však udržeti stále tolik síly, abychom tím samým způsobem mohli kroužiti zpět. Po ukončení toho necháme ruku opět ve svisu i s kuzelem.

Pokračování.

Duševní tělocvik.

I.

Již od dávných časů — praví osvědčený německý turner Maxmilián Grossmann v článku svém, uveřejněném v letošním sokolském kalendáři — nepovažovaly se tělocvičné spolky za spolky založené jediné za účely tělocvičnými, nýbrž i duševní snahy nalezaly v nich odevždy útulku. Ano více ještě. Duševní, ideální pohnátka jeví se nám býti s pohnátkou technicko-tělocvičnou tak pevně spojenou a ústrojně sloučenou, že si cvičení těla bez prvnější ani představití nemůžeme. Nikoliv provádění různých cvičení těla co takových učinilo tělocvičné spolky podporou kulturně-dějepisného rozvoje, nýbrž mravovědné snahy, z nichž byly odvozovány, zásadný podklad to byly, jež tělocviku propůjčovaly vyššího posvěcení. Nebylo to gymnastické vycvičení turnerů, co učinilo severo-americké německé tělocvičné

spolky tak důležitými pro zdárný vývin amerického Němectva a pro trvání republiky vůbec, nýbrž byla to ideální pokroková činnost, již více méně rozvíjely. Tento duševní obsah turnerstva musí nějakým způsobem souviseti se zevním prováděním tělocviků; mnohonásobné, přece však jednoduché snahy tělocvič. spolků, snahy to, jež označujeme souhrnným významem „duševní tělocvik“ musí se nechat odvoditi z bytnosti turnerstva.

Krátké porokování o této souvislosti tělesného a duševního tělocviků, nebude zajisté ku škodě. K odůvodnění duševního tělocviků můžeme rozeznati tři účinné a podstatné pohnátky, jež nazvu pohnátkami: 1. *dějepisnou*; 2. *mravní*; 3. *praktickou*.

Dějiny tělocviků dokazují nám nezvratně, že duševní účel, ideální vnuknutí to byly, jež již v starověku propůjčovaly tě

loeviku větší ceny a vysoce váženou částí veřejného vychování ho učinily. Řecký mudrlec *Plato* prohlašoval, že umění cvičících se gymnastiků. vždy má býti posuzováno dle hlavního jeho účele a dle jeho vlivu na vzdělanost.

Tímto hlavním účelem, o němž mluvil, bylo souladné vytvoření celého člověka v člověka. Viděli-li jsme před dvěma tisíci lety v krásném, mořem vroubeném Řecku povstávat lid, krásné jeho vlasti hodný, štíhlý jako pinie lesnatého *Erymanthos*, krásný jako půvaby básníky opěvovaného údolí *Tempe*, hrdý a smělý jako lev, čerstvý a obratný jako poskakující vlnky *Kephisos* a svobodný jako orel, kterýž na skalných hranolech vrcholkovitého *Olympu* budoval hnízdo své — pak lze za to děkovati pouze a jedině pravému rozhledu lidu, s nímž pojednával o otázce vychovávání. Řekovi, jež charakterisoval ustálený smysl pro krásu a jemuž vše nehezké bylo ohavností, zdálo se býti nemožností, aby v ohybném, nezdravém těle mohla sídliti šlechtná duše. Pouze v krásném mohlo krásné přebývati. Jestliže tedy z jedné strany Řek znetvořený a slabý své dívky v osamělých slujích skalních záhubě vysazoval, tož s druhé strany věnoval souladnému vychování své mládeže největší pozornost. Všeobecně známo jest, jak vysoké postavení v tom ohledu zaujímal tělocvik. Nemálo byl by se však Řek podivil, kdyby mu byl někdo řekl, že se cvičí jedině pro tělocvik. On

sice se snažil dostati cvičením otužilé a ohebné tělo, dobře uvyklé snášeti veškeré namáhání i svízele a připravene k boj za krále i vlast — avšak i tyto vždy ještě dosti důležité účele tělocvik, byly mu přece jen podřízenými u porovnání s ještě šlechtnějšími cíly, jichž dosáti se snažil. Cvičení těla sloužilo mu jedině co prostředek k duševním účelům. Ono bylo ním především považováno za důstojnou činnost v prázdných hodinách mladého lidu. Solon vyjádřil se o tom *Anarchisovi*: „V míru máme na nich tím lepší občany, poněvadž z klamně jakés ctiádosti nezápasejí spolu ve věcech neslušných, jako jiní mladí lidé, aniž ze zahálky stávají se drzími a lehkovážnými, nýbrž z těchto cvičení vážnou utvořili si činnost a veškerý svůj prázdný čas jim věnují.“

Mělo-li těla cvičení samo o sobě vedle vhodného zaneprazdňování sloužiti i k otužování srdce, čiv a smyslu, aby na těchto bylo lze zbudovati zirávý, svěží život duševní, tož Řekové také nezanedbávali toho předvésti mládeži na cvičišti se prohánějící, tuto souvislost tělocvik s vývojem vzdělanosti v pravém světle před její zraky. Již *Starým* nebyly tělocvičny pouze cvičírny, kdež během, zápasením, skokem, metáním a pěstním bojem čivy a svaly se sílily i otužovaly, nýbrž také místy duševního vzdělání, duševního tělocvik: v nejušlechtilejším i nejpravdivějším smyslu toho slova.

(Dokončení příště.)

Sokolové v budoucnosti.

Již delší dobu pozorujeme směr, jakýmž se béře spolkový náš život zde v Americe a chceme-li býti spravedlivými, musíme doznati, že směr ten není takým, jakým by býti měl, má-li se prodloužiti naše národní bytí zde. Vše uchváčeno jest jedním proudem, vše holduje jen jedné myšlence a ta jest: hmotný prospěch. Poukazovati na zkázu, jaká nám z toho musí povstati, považováno jest za kaceřování národnosti a snad i osobní nepřátelství následnje na pravdivé vyjádření toto.

Zejména v posledních letech nastal zimničný takřka zápal pro zakládání sborů výhradně podporujících, ačkoliv jich již přebytek jest. Pod jménem „národní“ myslí se nyní každý člověk skryti, aby

mohl co nejvíce z toho národa těžiti, třeba podobný člověk měl tak málo s národností co činit, jako slon s litáním. V stanovách mnohých sborů vytknut jest účel pěstování národnosti naší. A jak se provádí? Na mnoze jedině tím, že se ve schůzích sborů těch mluví česky, ačkoli kdyby snad členové jinak uměli, sotva by tak činili.

Rozpálí se snad někomu tím krev, ale neškodí; po sokolsku: co na srdci, to na jazyku.

Všecky síly, jak již řečeno, soustřeďují se kol těchto spolků podporujících. — Nejsme nikterak proti dobročinným těmto sborům, naopak, přejeme jim, aby zdárně pokračovaly a dařil se jim jich účel v podporování se. Než nemůžem na to

lhostejně hleděti že dělá se z toho božství, co v podstatě není nic jiného, než-li spolčení se k lepšímu hmotnému postavení v pádu nemoce úda pro jeho pozůstalé a to přec nemá pranic co dělati s národností. Pokud podobný sbor hledí mimo toho povznášeti i národnost naši, pak jest též národním. Avšak to činiti nemůže sbor takový, nechce-li škoditi svým hlavním zájmům, podpoře. Vždyť to není ani možné, jak české přísloví praví: „dvěma pánům nelze dobře sloužiti“; vždy jednoho zanedbávám, kdežto sloužice jednomu, mohli bychom býti velmi užitečnými. A dále. Jest nám možno získati všechny Čechy v takový jeden ve liký celek? Jest to nemožné a kdyby se to mělo státi, pak stali bychom se teprvé loutkami beze všeho přemýšlení v rukou těch několika předáků.

Proto vedlé sborů podporujících má obecnostvo naše stejnou láskou lnouti k sborům našim sokolským, které, směle můžeme to tvrditi, mají větší příležitost k povznášení národnosti, než sbory podpůrné. Starší naši rodáci budou snad chtítí výroku tomuto odporovati, když jim ale podáme toho vysvětlení, jistě že budou pak s námi souhlasiti.

Obyčejně když přijede sem ze staré vlasti česká rodina, jest jí v prvním čase zápasiti s velkými nesnázeami o výživu, tak že si v prvním čase ani našeho veřejného života mnoho nevšímá, až když již trochu se z lepšími poměry se spřátelí a svou domácnost patřičně zaopatří, tu teprv se počne kol sebe ohlížeti a pozorovati způsob života svých sousedů a sezná mí se s nimi. Běže od nich radu a při takových příležitostech se nově přibylému hned nabízí „dej se k našemu spolku“, vyličují se mu ohromné ty výhody v barvách nejružovějších, nu a za krátko jest o jednoho člena více.

Když jest již jednou u sboru, vštěpuje se mu pak v jeho mysl, že sbor ten jest tím nejlepším a druhé pak že jsou zbytečné ba tomu sboru škodlivé. Takovíto členové jsou již průměrně staršího věku, o mladíka, který sem přijede, se již tak nederou, aspoň ne z počátku, dokud nepřestoupí leta, kdy u sboru může býti přijmut.

Tím tedy jest postaráno o starší členy, kteří se již aspoň tím neodnárodní, poněvadž nemohou. Avšak ten mladý strom,

ten nechá se růsti divoce, pro ten neuznávají potřebu učiniti jej stromem štěpným v zahradě našeho uvědomění. Mladík, je-li přirozeně dobrým, zasteskne si, nemaje zde drahů upřímných, jakých měl v rodné zemi své. Konečně shledá se s nimi, shledá se s těmi, na něž pohlíženo jest od některých „národovců“ hodně s vysoka, a kteří přec jediné zasužijí se v skutečnosti o pěstování národnosti naší, shledá se s hloučkem sokolů, kteří ujmou se jej s pravou junáckou upřímností, neočekávajíce, že bude jim hmotně prospěšným. Oni vidí v něm přírůstek národnosti naší zde a tím jest jim milý, neboť jsou jisti, že ta mladá mysl nadchnouti se nechá pro vše, co dobré a že rázně dovede se opřítí, kdyby nám hrozila záhuba.

A přec tento útulek naší mládeže nenalézá toho patřičného povšimnutí jakého by se mu mělo dostatí od našich sborů podporujících. Sbory sokolské měly by považovány býti co škola, níž by každý měl projíti, dříve než se stane údem některého podporujícího spolku. Oni mohou sbory podporující působiti tak na mládež, jako sbory sokolské? Již povaha sborů těch nehodí se nikterak pro volnou mysl mladého člověka, když má již ve svém mladém věku stále připomínati si jen nemoc a smrt. Přejte přec té mládeži užítí jejího života v nerušené volnosti. Až přijde leta, dostaví se i u něj žádost býti opatřenu hmotně a bude pak vám členem dobrým. Sbory podporující měly by sami k tomu hleděti, by sbory sokolské byly přípravnou jich pozdějších členů a měly by sbory ty co nejvíce podporovati, neb jest to místo, kde zachová se nám dorůstající mládež, kteráž by se nám jinak úplně odrodila.

Máme toho dosti příkladů v místech, kde nestává sborů sokolských. Tu mladíci ti nevstupují do žádných sborů a drží se pak mladíků národnosti jiné. Nejedle do místa toho přistěhovalcevo nové, otkud pak se budou dosazovati členové na místa zemřelých? Mnohdy se stane, že právě ti, kteří sbory zakládali, zůstanou v stáří svým bez podpory, poněvadž je nemá kdo vypláceti. Mladí Češi zde vychovaní, málo kdy vrhnou se do života spolkového. Zkušenost nás poučila, že mladý lid nenechá se upoutati na sbory podporující a tím nenechá se také zacho-

vati národnosti naší, nebude-li náležitě ku sboru českému. A proto jest to svatou povinností všech sborů podporujících, by hleděly zachovati sokolské sbory v plné síle a napomáhaly zakládati sbory tyto tam, kde jich dosud nestává. Když podávati se bude mladým sborům našim podobného příkladu lásky vlastenecké, jistě že zachováme národnost naši v zemi této a zachování to jest nám tak potřeba, jako válčící armádě předních stráží.

Kdyby každému mladíku poskytnuta byla příležitost patřiti v řady sokolské, pak by tím podporující spolky zajisté jenom získaly, neboť by vstupovali do jich řad mužové otužilí a praktičtí, znající vše, co

výhodné jest k zachování národnosti naší v zemi jakou jest Amerika, kde dosud tak málo jsme známí. Podobní údové jsou pak mnohem schopnějšími než ti, kteří přistoupnou beze všeho předcházejícího poznání záležitosti sborových. Sokolové, jenž patří do sborů podporujících mají pilně na to hleděti by sbory ty více všimnaly si sborů tak užitečných, jakými jsou sbory sokolské; a tyto aby pak snažily se šířiti mezi členy svými vzdělání, lásku ku své řeči, úctu pro ty, kteří za svobodu bojovali, jakož i samy aby stavěly se vždy na první místo, kde toho jest potřeba šířiti všestrannou svobodu národnosti naší. V tom ať žije budoucnost Sokolů!

Všem sborům Národní Jednoty Sokolské.

Jak již všem sokolům povědomo ze zápisů posledního sjezdu, bude účetní rok počínati prvním lednem pro všechny sbory i Výkonný Výbor. Ustanovením tím docílí se lepšího pořádku v účetnictví pro účetníky sborů i pro účetníka Výk. Výb. Jest tedy nutno, aby všechny sbory zaslaly poplatek na ně připadající nejdéle do nového roku, totiž poplatek, který zahrnová mí v sobě vše až do 31. prosince t. r. Nutné jest to již z té příčiny, že 1. ledna 1881 nastoupí nový Výk. Výbor místo své a aby mohl starý výbor ode vzdati nástupcům svým knihy v úplném pořádku, musí býti vše zapláceno. Výroční zprávu chce Výk. Výbor vydat před svým odstoupením a proto žádoucné jest, by sbory vzaly to laskavě u vědomí a co nejrychleji vypořádaly účty své s Výk. Výborem. Do nového roku činí to jeden měsíc přes čtvrtletí, za kterýž však se nebude nic počítati. Až od nového roku bude začínati nové čtvrtletí.

Mají tedy sbory a jich účetníci čas 4 týdnů k zhotovení zpráv, mezi kterýmž časem odbývají snad všechny sbory schůze své. Doufáme, že nebude jediného sboru, který by se nevypořádal do nového roku, vždyť bude to chloubou nás všech, když budeme moci udati ve zprávě výroční, že nestává dluhů mezi sbory a Výk. Výb. a ušetří se mnohá mrzutost, jakých jsme měli dosti v roce posledním. Přestanou pak ty věčné stesky, jakéž musely hyzditi každé takřka číslo našeho orgánu. U mnohých sborů vedly se nátky, že nemají nic v pokladně, sbor však má býti toho bedliv,

aby choval vždy tolik v pokladně mnoho-li jest mu platiti k Výk. Výb. U některých sborů svádělo se to na účetníky, že prý byli nedbalými, než kdo jest tím vinen než sám sbor, poněvadž volí do úřadů členy takové, kteří nejsou ochotni vykonávati své povinnosti.

Když posílají sbory zprávy své každý v jiný čas, musí by Výk. Výbor vydržovati zvláštního knihvedoucího, aby udržel se pořádek. Členové nynějšího Výkonného Výboru zažili v plné míře zkušenosti té a proto přáli by z plného srdce výboru novému, by mu bylo snadněji pracovati a k docílení toho jest potřeba jenom trochu dobré vůle.

V sjezdu posledním usnešeno též, vydávati Sokola Amerického ve zvětšeném formátu a určité 15. každého měsíce. Aby dokončil se ročník toho formátu, vyjde ještě jedno číslo v tomto měsíci, v kterémž uveřejní se výroční zpráva jakož i celý přehled finanční starého výboru.

Jest tedy účetníkům počítati na tento měsíc za dvě čísla Sok. Am., což proto oznamujem, aby předešlo se všemu nedorozumění, jaké by mohlo povstati. Upozorňující tímto vysvětlením bratrské sbory činíme jen svou povinnost vůči sborům samým, přejíce sobě, aby i ony byly ušetřeny těch nářků. V naději, že ve všech sborech rázně se vyhoví této žádosti, že totiž každý sbor zašle zprávu svou v čase co nejkratším. Znamenám se se sokolským

„Na zdar!“

J. B. Bělohradský, předs. A. Volenský, jedn.

Tak to má býti.

Sbory naše mají v účeli svém mimo tužení těla i o duševní vzdělání svých členů se starati. Mnoho-li však učiněno v tomto ohledu? U některých jednot zaujmají celou mysl a snahy členstva dluhy, lpějící na jich budovách, těchto úpirech nejlepších českých jednot v Americe. S horečnou pílí pořádají se zábavy k vůli výdělku, aby tak jednoty mohly dostáti svým závazkům, každý cent propadá neúměrnému dluhu a život sokolský trpí tím velice. Dluhy takové přímo ubližují nám a naše sbory neb nejlepší členové, jinak dosti horliví, musí ustoupiti z řad sokolstva, nemohouce snésti břímě na ně kladené. Veselý jinak život mezi sokoly vždy panující, ustupuje starostem o sehnání peněz a tak to chodí již po několik roků. Výsledek toho jest ten, že ve schůzích sborů takových vypadá to spíše jako při obchodní společnosti, očekávající svého úpadku; zmlaňlost jest se na místo čilosti, omrzlost místo bujarosti sokolské.

Jak volně jest sborům, které neváží se v dluh, toho důkazem jest nám jeden z nejmladších sborů, „Plzeňský Sokol“ v Chicagu. Sbor tento nejen že stále sílí co do počtu členstva, ale i v působení svém kráčí statně v před. V poslední své schůzi dne 8. listopadu věnoval na zakoupení českých knih částku 50 dollarů, částku to na tak mladý sbor dosti značnou. Má to býti počátek knihovny, kteráž by byla nejen pro sokoly, nýbrž i pro širší obecnost přístupnou.

Rozhodnutí toto dělá sboru tomuto věcku čest a bude zajisté dobrým příkladem pro ostatní sbory sokolské by jej následovaly, což se jistě stane, učiní-li se rozhodný krok k zbytí se dluhů, čehož jest již nejvyšší čas, aby se tak stalo, mají-li sbory ty udržeti se; jinak hrozí jim úplná záhuba.

Rokováno bylo již několikráte o tom, jak odpomoci tísní finanční, ale nikdy nic neučiněno a vše vedeno opět dle starého pořádku, k větší ještě zhoubě celého sboru. Co krásného mohlo by se podniknouti, kdyby učiněn byl konec nynějšímu způsobu hospodaření. Jest nám líto těch peněz, co ročně obětují se na úroky, aniž by se mohl kapitál uplácti. Škoda toho času, který musí členové promrhati co výborové, aniž by přičinlivost jejich přinesla nějakého dobrého výsledku. Za peníze takto vydávané mohlo by se zdárně působiti na duševním vývinu sokolstva i jeho přátel a užitek ten by byl všeobecný. Nuže, vy staří sokolici, chopte se již jednou rázně věci té, a odstraňte překážky, jež vám brání k cíli vašemu kráčet, ať mohou mladší vám jednou děkovati, že dostáli jste své povinnosti, starající se nejen o tělesné ale i duševní jich vzdělání. Nic neodvracuj vás od provedení toho, aby síně naše byly bez dluhu aneb je raději nedržet, když mají býti škodou nás všech. Očekáváme, že sbory vezmou náležitě toto u vědomí a budou zdárně pracovati v před.

Čestné údství.

Diplom čestnému členu Nár. Jed. Sok. Dru. Mir. Tyršovi, zaslán byl těchto dnů na místo svého určení, totiž pražskému Sokolu se žádostí by tento jej odevzdal svému náčelníku. Diplom shotoven byl na vyšším obchodním ústavu v Chicagu a sice velmi vkusně vypracován pérem na pergamenu. V oblouku psáno jest „Národní Jednota Sokolská v Spojených Státech Severo-amerických“, pod čímž se vznáší sokol s rozpjatýma křídly; se stran pak se bočí znaky český a americký. Diplom zní následovně:

„Národní Jednota Sokolská v Spojených Státech severo-amerických. Průkaz čestného členství propůjčeného dr. M. Tyršovi zakladateli českého tělocviku.

Zástupci 14 tělocvičných jednot česko-amerických, spojených v Národní Jed. Sokolské, shromáždění v druhém dvouročním sjezdu odbyvaném v Clevelandu, Ohio, dne 16. až 20. srpna 1880, uznávajíce velikých zásluh dra. Miroslava Tyrše o zavedení tělocviku v Čechách jakož i o vše, co šlechetné, nemohou jinak, než vysloviti zasloužilému náčelníku Sokolstva nejhlubší svou úctu i uznání a dáti těmto svým pocitům průjevu jmenováním otce tělocviku českého čestným členem Národní Jednoty Sokolské v Spojených Státech severo-amerických. Dáno v sídle Výkonného výboru v Chicagu, 3. září 1880.

Na to následují jména všech čtrnácti sborů při N. J. S. s udáním jich sídla.

DOPISY.

Cleveland, O. 10. října 1880.

Na ctěný Výkonný Výbor od slavnostního výboru pro sjezd. Rozpočet příjmů a vydání:

Otění sokolové!

Po zúčtování všech příjmů a vydají se schůze slavnostního výboru uzavřela a komité rozpuštěno.

Celý příjem obnášel \$804.80
Celé vydání 725.07

Čistý výnos	79.73
Rozpočet na Výkonný Výbor	39.68
Sokol Clevelandský obdržel	13.29
Sokol Čech	13.29
Sokol Praha	13.28
Zde odesíláme celé vydání následovně:	
Kapela p. Hájka z Detroit na výlet 125 00	
na výlet hudba p. T. Kováře	39.00
hudba na divadlo p. Hájka.	48.00
tichá hudba pro banket v sobotu dne 14. srpna	13.00
zahradka p. Lieda pro slavnost za půjčené drobné peníze a rozbité sklenice p. Lieda	8.00
objednaná zahrada p. Dahlera	20.00
700 doutníků od p. Tenglera	17.50
100 havana	5.00
1000 doutníků od p. Candy	25.00
500 od p. Kafky	12.50
slavnostní stužky	21.16
povozy k slavnosti od p. Štědronského	21.50
100 liber vířtli od p. Sprostýho šunky	6.62
pivo od p. Leisy	8.75
víno	74.25
účet od vyd. Den. Nov.	21.25
55 chlebů po 6 ct.	24.50
soda na výlet	3.30
potřeby k limonádě	13.20
zmrzlina	3.10
vydej tajemníka slavn. výboru	6.00
rychlozvěst p. Hájkovi	2.86
za žemličky	1.10
cukrovinky	2.50
za přinášení piva k nálevně p. J. Kuštovi	3.38
od přivezení hrazdy ze zahrady	2.50
účet p. Líška za stravování 5 vyslanců po 75 denně za 7 dní	75
za večeri hudebníkům při divadle	26.25
při divadle za 3 sudy a $\frac{1}{4}$ piva	2.00
	22.70

pořadatelé šatnice	1.50
napověda při divadle	2.00
rozličné potřeby sboru „Thalie“ při divadle	2.25
za vypůjčení se dvojích šatů ze síně	3.50
za 2 lahve vína	20.00
za sodu při divadle	40
jednu osmičku piva při zkoušce	2.50
vypůjčené peníze od p. Líška drobné	1.00
účet p. Kušty, nájemné ze síně	3.00
za stravování 6 vyslanců po 75 ct. denně za 7 dní	20.00
soda při banketu	31.50
čtyři lahve vína	2.10
dva sudy a $\frac{3}{4}$ piva v hotovosti půjčil	1.50
srážka na směnku a psaní	16.90
	10.00
	25

Slavnostní výbor tímto stvrzuje:

Votava, předs. Kozlík tajem. Flegr, Čanda, J. Čanda, Kafka, Žizka, Hanzl, Vopalecký, Krajiček, Sprostý, Lukáš, Urbánek, Jiřile.

Sokol J. Beneš jednatel „Plzeňského Sokola“ v Chicago píše o činnosti toho sboru následovně:

Chicago, dne 20. list. 1880.

Ot. pořadatelé „Sok. Am.“

Jak Vám známo, odbýval sbor náš dne 31. října svou první tělocvičnou produkci, spojenou s deklamacemi a divadlem a návštěva se strany obecnstva byla zajisté dobrým důkazem přízně, jakou nám obecnstvo věnuje. Velmi mile nás překvapila návštěva Těl. Jednot. „Čechie“, „Sokola“ a více údů Česko-Am. Sokola. Tento důkaz uznání a pravé sokolské bratrství, jaké tím dokázáno bylo, činí nás povinna, vzdáti dotyčným sborům své vřelé díky, a těšiti se, že někdy za čest nám tímto prokázanou budeme se jim moci odměniti.

Sokolíci naši, ne snad aby se myslelo, že po produkci ochabli v činnosti — nikoliv! Oni s dvojnásobnou pílí tuží údy své, by příště mohli se pochlubití pokrokem svým; oni nedají se ochabiti nečinností cvičitele, cvičení nenavštěvujícího, ale cvičí se sami. Myslím, že v krátkém čase dostaneme cvičitele řádného, neb se již nyní o tom jedná.

Ve schůzi dne 9. listopadu povolena částka peněz na zřízení nového náčiní,

jež v krátkém čase doplní naši tělocvičnu a zajisté bude pobídkou našim sokolům k udržení se v činnosti. — Dámský sbor „Vlasta“ čís. II., jenž pořádal ples k zakoupení našeho praporu, odevzdal nám čistý výtěžek zábavy, jenž obnáší \$41.35. V nadzminěné schůzi přijato též usnešení stranu zařízení české knihovny v naší čtvrti a na tuto věnoval „Plzeňský Sokol“ částku \$50.00. J. Jan Beneš, jednatel Plzeňského Sok.

H L Í D K A.

Němečtí turneři v Evropě od posledního přeborného cvičení ve Frankobrodě, hledí nahraditi to, o co byli pozadu za turnery americkými a hledí se řádně spojit. Všechny turnerských sborů čítá Evropa 1971, které nalézají se v 1741 městech a jsou rozděleny na 15 okresů správních; nových sborů povstalo za uplynulý rok 76. Celý počet členstva obnáší 158,531 tedy o 6958 více roku předešlého. Mimo těchto jest ještě asi 32 turnerských sborů, které se ani nehlásily k spojení.

Oněch 15 správních okresů rozděleno jest v 174 okresů. Činných členů počítá se 86,199. Vlastní místnosti cvičební má 387 sborů a síně vlastní 130 sborů. Jest to hezký počet členstva, avšak mnoho ještě chybí, než dosáhne se počtu jaký byl v r. 1864. Chybí ještě celých 20.000 členů. Rakouští turneři činí patnáctý správní okres rozdělený na deset okresů; čítá 135 sborů ve 128 místech a počet členstva obnáší 14.843. Co se týká rozměru

země zaujímá rakouský okres místo první, co do počtu členstva třetí a v činnosti až šesté místo. (Co se však týká pi ek, hřmotu a sprostnosti společenské, zasluhují jistě místo první, zejména v hrubém jednání vůči jiným národnostem předčí Průšáky samé. Poř.) Nejsilnější okresek na členstvo jsou Dolní Rakousy s Vídní. Okres tento čítá 2066 členů, což jest na tak silné zalidnění počet pranepatrný. Síně vlastní má v Rakousku 18 sborů.

Rozpočetní tabulka na úmrtní výplatné sokola Uhlíka od T. Jed. Sokol v Detroit, Mich.

Rozpočteno dle posledně zaslanych zpráv a kde ty nebyly zaslány, počítáno dle zpráv před tím zaslanych. Pravý rozpočet podával by 33 ctů, a jednu pětinu, což by však činilo zbytečné práce účetníkům, pročez učinili jsme rozpočet na 34 ct. Bude tedy přebytek v celku \$4.81 o čez příští rozpočet bude menší. Těchto \$4.80 uloží se v pokladně Výk. Výboru a použijí se k příštímú úmrtnímú výplatnému, s čímž doufáme budou všechny sbory souhlasiti.

Rozpočet na jednotlivé sbory:	úůů	\$ ct.
Těl. Jed. Sokol v New Yorku.....	160	54.40
Těl. Jed. Sokol v Chicagu.....	76	24.84
Čes.-Am. Sokol „.....“	52	17.68
Sok. Jed. Blesk v Baltimore.....	56	19.04
Sokol odbor Čt. Sp. v Cedar Rapids	35	11.90
Těl. Jed. Sokol v Detroit.....	41	14.96
Sokol Clevelandský.....	38	13.94
Čes.-Am. Sokol v Kewaunee.....	38	12.92
Těl. Jed. Čechie v Chicagu.....	32	10.88
Plzeňský Sokol „.....“	51	17.14
Těl. Jed. Čech v Clevelandu.....	34	11.56
„ „ Praha.....“	22	7.48
Sokol v St. Louis.....	67	22.78
Věrní Br. Sokol v Milwaukee.....	48	16.32
	750	253.80

Zádaje o brzké zaslání těchto částek znamenám se se sokolským „Na zdar“ Jos. Svojsě, účetník Výk. Výb. N. J. S.

Adresář Národní Jednoty Sokolské.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské, sídlící v Chicagu, Illinois, schází se vždy v první pátek v měsíci. Úřadníci: J. B. Bělohorský, předseda; J. Beneš, místopředseda; Aug. Volenský, jednatel; Št. Bílek, tajemník; J. Svojsě, účetní; Frant. Kašpar, pokladník; dalšími členy výboru jsou: J. Kostner, J. Hladovec a Jakub Pádecký. Všechny dopisy peněžní buďtež adresovány na bratra Josefa Svojsě, 82 W. Taylor ul.; zprávy, dopisy i zásilky Sokola Amerického se týkající jednatel bratra A. Volenského, číslo 463 S. Canal ulice, Chicago.

Tělocvičná Jednota v Chicagu Ills., Jindř. Hájek číslo 139 Taylor ul.

Česko-Americký Sokol v Chicagu Ill., F. J. Haut, 171 DeKoven Str.

Tělocvičná Jedn Sokol v New Yorku, M. Štrauss, 223 E. Houston Str.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore, Md., V. Vobrna čís. 9 Milliman Str.

Sokol Clevelandský Camileo Wiesenberger care of M. Krejčí, Croton Str. Cleveland, O.

Tělocvičná Jednota v Detroit, Mich, Jos. Krejčí č. 628 Antoine ulice.

Sokol, Odbor Čtenářského Spolku v Cedar Rapids, Iowa, Frant. Bednář.

Česko-Am. Sokol v Kewaunee, W., V. Drahovzal

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicagu, Ills Fr. Kronek, 59 Augustine Str.

Plzeňský Sokol v Chicagu, Ill., A. B. Pittner, 642 May Str.

Tělocvičná Jednota Praha v Cleveland, Ohio, Jan Čanda 81 Ionia ul.

Tělocvičná Jednota Čech v Cleveland, O., Fr. Sluka, 85 Burwell ulice.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee, Wis., A. Rajský 814 Vliet ul.

Těl. Jedn. Sokol v St. Louis, Mo. Vác. K. Tríska 2010 State Str.